

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง และศึกษาพฤติกรรมของเด็กปฐมวัยขณะที่ใช้กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเป็ด อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มเป้าหมาย

2. ผลการวิจัย

2.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง

2.2 การศึกษาพฤติกรรมของเด็กปฐมวัยขณะที่สอนโดยใช้กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง

3. อภิปรายผล

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มเป้าหมาย

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในครั้งนี้ มีจำนวน 20 คน ส่วนใหญ่เป็นชาย จำนวน 11 คน และเป็นหญิง จำนวน 9 คน มีอายุระหว่าง 3-4 ขวบ และส่วนใหญ่อาศัยกับพ่อและแม่ โดยพ่อแม่ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างและค้าขาย

2. ผลการวิจัย

ผลการศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง และศึกษาพฤติกรรมของเด็กปฐมวัยขณะที่ใช้กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเป็ด อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

2.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการได้รับการจัด กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง

จากการที่ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนและหลังการเล่นกลางแจ้งเพื่อหาค่าคะแนนก่อนและหลัง ซึ่งมี 5 ขั้นตอนในการแก้ปัญหา มีคะแนนเต็ม 5 ผลแสดงในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการสอนโดยการจัดกิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง ด้วยวิธีการทดสอบ t-test

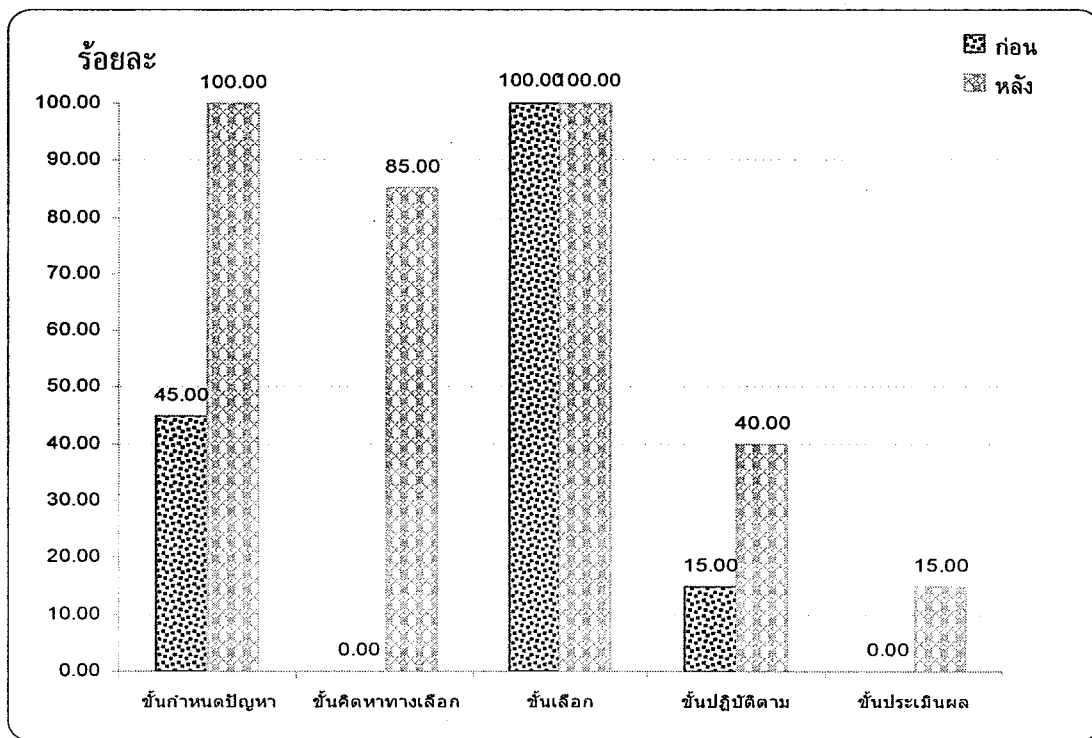
การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	จำนวน (n)	t	df	Sig. (2-tailed)
ก่อนเล่นกลางแจ้ง	1.60	0.598	20	-6.728*	19	0.000
หลังเล่นกลางแจ้ง	3.40	0.883	20			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง มีระดับความสามารถในการเลือกขั้นตอนการแก้ปัญหาลงจากได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง มีความสามารถในการแก้ปัญหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนร้อยละเด็กปฐมวัยที่ตอบแบบทดสอบก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง

ขั้นตอนการแก้ปัญหาของเด็ก	ก่อน		หลัง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขั้นกำหนดปัญหา	9	45.00	20	100.00
ขั้นค้นหาทางเลือก	0	0.00	17	85.00
ขั้นเลือก	20	100.00	20	100.00
ขั้นปฏิบัติตาม	3	15.00	8	40.00
ขั้นประเมินผล	0	0.00	3	15.00

ภาพที่ 2 กราฟแท่งแสดงความถี่ของขั้นตอนการแก้ปัญหาที่เด็กนักเรียนเลือกเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการสอนโดยการเล่านิทานปลายเปิด

จากตารางที่ 2 และภาพที่ 2 พบว่า ก่อนการสอนโดยการเล่านิทานปลายเปิดแก่ เด็กปฐมวัย เด็กจะตอบคำถามโดยใช้ขั้นตอนการแก้ปัญหาเรียงลำดับได้ดังนี้ เด็กปฐมวัยเลือก

ขั้นเลือก จำนวนมากที่สุด คือจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ ขั้น กำหนดปัญหาจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45 ในอันดับสุดท้าย คือ ขั้นปฏิบัติตาม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ในส่วนขั้นคิดหาทางเลือก และขั้นประเมินผล ไม่มีเด็กนักเรียนเลือก

หลังการสอนโดยการเล่านิทานปลายเปิด ผู้วิจัยได้ใช้คำถามในระดับเดียวกันถาม หลังการสอนผลปรากฏว่า เด็กนักเรียนตอบคำถามโดยใช้ขั้นตอนการแก้ปัญหาเรียงลำดับได้ดังนี้ เด็กนักเรียน เลือกขั้นกำหนดปัญหา มากที่สุด คือ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100 เพิ่มจากเดิม จำนวน 11 คน ซึ่งเท่ากับขั้นเลือก คือ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100 แต่ไม่ได้มีความต่างจาก เดิมทั้งก่อนและหลังเล่านิทาน รองลงมาคือ ขั้นคิดหาทางเลือก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85 เพิ่มจากเดิม จำนวน 17 คน อันดับต่อมาคือ ขั้นปฏิบัติตาม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40 เพิ่มจาก เดิมจำนวน 3 คน อันดับสุดท้าย คือ ขั้นประเมินผล จำนวน 3 คน เพิ่มจากเดิม 3 คน

และนำไปวิเคราะห์ความแตกต่างของความถี่ของคำตอบของจำนวนเด็กปฐมวัยที่เลือกคำตอบในแต่ละข้อได้ถูกต้อง โดยใช้ค่าสถิติ Chi-Square ดังแสดงในตารางที่ 3

เมื่อได้คำตอบของเด็กปฐมวัยแล้ว จึงได้นำขั้นตอนการแก้ปัญหามาเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหา แต่สำหรับในขั้นที่ 3 ทั้งก่อนและหลังทดสอบมีค่าเท่ากันตามทีละรอบมาแล้วนั้น จึงนำเสนอแต่ขั้นที่ 1, 2, 4 และ 5

ตารางที่ 4 แสดงการวิเคราะห์ความถี่ของเด็กปฐมวัย ขั้นที่ระบุขั้นตอนการแก้ปัญหามหาวิทยาลัยในการแก้ปัญหของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง โดย สถิติ Chi-Square

	ขั้นที่ 1 (ก่อน)ขั้นกำหนด ปัญหา & (หลัง)ขั้น กำหนดปัญหา	ขั้นที่ 2 (ก่อน) ขั้นคิด หาทางเลือก & (หลัง)ขั้นคิดหา ทางเลือก	ขั้นที่ 4 (ก่อน) ขั้นปฏิบัติ ตาม & (หลัง) ขั้นปฏิบัติตาม	ขั้นที่ 5 (ก่อน)ขั้น ประเมินผล & (หลัง)ขั้น ประเมินผล
N	20	20	20	20
Exact Sig. (2-tailed)	0.001*	0.000*	0.227	0.250

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หลังการเล่นพบว่า จำนวนเด็กปฐมวัยที่ระบุขั้นตอนที่ 1 และ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ในขณะที่ขั้นที่ 3 นั้น เด็กปฐมวัยทั้งหมด (100%) ระบุขั้นตอนทั้งก่อนและหลังการทดสอบเท่ากัน สำหรับขั้นที่ 4 และ 5 นั้น จำนวนเด็กปฐมวัยที่ระบุขั้นนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 การศึกษาพฤติกรรมของเด็กปฐมวัยขณะที่ใช้กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยทุกครั้งที่สอน โดยตั้งเกณฑ์การสังเกตเป็น 3 ระดับ คือ 3 มีการแสดงพฤติกรรมนั้นมาก 2 มีการแสดงพฤติกรรมนั้นปานกลาง และ 1 มีการแสดงพฤติกรรมนั้นพอใช้ สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยใน 3 หัวข้อ คือ การมีส่วนร่วม ความกระตือรือร้น และความกล้าแสดงออก พบว่า โดยภาพรวมเด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมระหว่างเรียนทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับ มาก ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของเด็กปฐมวัย

นิทาน	การมีส่วนร่วม	กระตือรือร้น	กล้าแสดงออก	ค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$
นิทานเรื่องที่ 1	2.610	2.480	2.600	2.563
นิทานเรื่องที่ 2	2.800	2.550	2.720	2.690
นิทานเรื่องที่ 3	2.850	2.750	2.980	2.860
ค่าเฉลี่ย	2.753	2.593	2.767	2.704

จากตารางที่ แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการเรียนของเด็กปฐมวัยในด้านการมีส่วนร่วม ความกระตือรือร้น และความกล้าแสดงออก อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากการเรียนการสอนของการวิจัยนี้ เป็นการสอนจากสิ่งที่เด็กเข้าใจง่าย เหมาะสมใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของเด็ก คือการสอนโดยใช้กิจกรรมเล่านิทานปลายเปิด ทั้งนี้ในการสอนโดยใช้กิจกรรมเล่านิทานปลายเปิด เป็นการเปิดโอกาสให้กับเด็กปฐมวัย ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นตลอดเวลา กระตุ้นความสนใจจากเนื้อเรื่องที่น่าติดตาม หลากหลายด้วยสื่อที่ใช้ในการเล่านิทาน เมื่อนิทานเข้าถึงจิตใจของเด็กทำให้เด็กรู้สึกผ่อนคลายและแสดงออกด้วยความกล้าหาญ ที่จะคิดและตอบคำถาม โดยไม่ต้องกังวลว่าคำตอบที่ได้จะถูกหรือผิด

ถ้าพิจารณาจากค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จะเห็นได้ว่า นักเรียนให้ความสนใจในการสอนโดยใช้กิจกรรมเล่านิทานปลายเปิดมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในทุกๆ ด้าน จากนิทานเรื่องที่ 1 เด็กปฐมวัยส่วนใหญ่จะรู้สึกตื่นเต้นกับการได้ฟังนิทาน และพฤติกรรมยังคงเพิ่มขึ้นต่อเนื่องไปจนถึงนิทานเรื่องที่ 3 นั้นแสดงให้เห็นว่า เด็กชอบที่ได้มีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้กิจกรรมเล่านิทานปลายเปิด ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับความสามารถในการแก้ปัญหา จะเห็นได้ว่าสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ เด็กปฐมวัยที่ได้เรียนโดยใช้กิจกรรมเล่านิทานปลายเปิดมีพฤติกรรมการเรียนที่ดีขึ้น

3. อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานปลายเปิด สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

3.1 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานปลายเปิด พบว่า เด็กปฐมวัยจากทั้งสิ้น จำนวน 20 คน มีเด็กปฐมวัยจำนวน 18 คน มีความสามารถในการแก้ปัญหาหลังได้รับการสอนโดยการจัดกิจกรรมการเล่นิทานปลายเปิด สูงกว่าก่อนได้รับการสอนโดยการจัดกิจกรรมการเล่นิทานปลายเปิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ไปในทิศทางเดียวกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของอิทธิ สีนวล (2547) ที่ได้ศึกษา ความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานจน มีความสามารถแก้ปัญหาดตนเอง และความสามารถในการแก้ปัญหาดตนเองที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นของเด็กปฐมวัย มีค่าสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย หลังการจัดกิจกรรมการเล่นิทานจนมีค่าสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ เปลว ปุริสาร (2543) ที่ได้ศึกษาพบว่า หากเด็กได้ฝึกและใช้ประสบการณ์ในการแก้ปัญหาเพื่อเพิ่มพูนทักษะ จะทำให้เด็กสามารถพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาได้ดีขึ้น

ในการศึกษาครั้งนี้มีเพียงเด็กปฐมวัย จำนวน 1 คน ที่ค่าคะแนนมีค่าเท่าเดิม และมีเด็กปฐมวัยจำนวน 1 คน ที่ค่าคะแนนลดลง หลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานปลายเปิด อาจเกิดจากหลายปัจจัยเช่น ระดับสติปัญญา อายุ ประสบการณ์ที่เด็กแต่ละคนได้รับ หรือ สภาพร่างกายของเด็กในขณะนั้น เช่น อาการไม่สบาย

3.2 ผลการศึกษาวุฒิกรรมของเด็กปฐมวัยขณะที่สอนโดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานปลายเปิด ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการแก้ปัญหา พบว่าเด็กปฐมวัยทั้งหมด มีพฤติกรรมการเรียนที่ดีขึ้น สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือพฤติกรรมการเรียนของเด็กปฐมวัยในด้านการมีส่วนร่วม ความกระตือรือร้น และความกล้าแสดงออก อยู่ในระดับมาก เพิ่มขึ้นจากเรื่องที่ 1 จนกระทั่งถึงนิทานเรื่องที่ 3 ผลดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ นฤมล จิวแพ (2549) ที่ได้พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์การเล่นิทานประกอบภาพก่อนมีพฤติกรรมด้านความเอื้อเฟื้อสูงขึ้น

หลังจากเด็กนักเรียนได้ผ่านกิจกรรมการสอนแบบการเล่นิทานปลายเปิดเพื่อทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหา ที่แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ ขั้นกำหนดปัญหา ขั้นคิดหาทางเลือก ขั้นเลือก ขั้นปฏิบัติตาม ขั้นประเมินผล ตามลำดับ ทำให้เด็กนักเรียนมีการพัฒนา

ความสามารถในการแก้ปัญหาขึ้น จากผลการวิจัยดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่า ปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กนักเรียน มีดังนี้

1) ปัจจัยด้านสื่อที่ใช้ในการสอน คือนิทานปลายเปิด สิ่งที่สำคัญในการสอนโดยใช้กิจกรรมเล่านิทานปลายเปิดคือเนื้อหา เนื้อเรื่องที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหา อุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบการเล่านิทาน มีผลกับพฤติกรรมการเรียนที่ดีของเด็กปฐมวัย

2) ปัจจัยด้านเทคนิคการสอน คือการถ่ายทอดเรื่องราวที่ต้องการที่จะสื่อให้เด็กรับรู้ โดยการเป็นผู้เล่านิทานที่ดี ซึ่งต้องอาศัยน้ำเสียง ท่าทาง สื่ออุปกรณ์ ตลอดจนวิธีการประกอบการเล่าการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเต็มที่ และไม่ตัดสินคำตอบของผู้เรียนว่าถูกหรือผิดแต่จะให้ผู้เรียนบอกเหตุผลสนับสนุนคำตอบนั้นๆ จึงทำให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยวิธีสอนของครู การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้เด็กมีอิสระในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุดจะช่วยให้เด็กมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาต่างๆ ได้ดีขึ้น โดยในการทำการทำการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ผู้ช่วยวิจัย ศึกษาพฤติกรรมผู้วิจัยและพฤติกรรมของผู้เรียน ระหว่างเล่านิทานไปด้วย จึงสรุปพฤติกรรมในการสอนที่ทำให้ ผู้เรียนสนใจได้ดังนี้ การใช้ น้ำเสียงของครู ต้องใช้น้ำเสียงที่ดังฟังชัด นุ่มนวล ต้องใช้เสียงสูง - ต่ำ ตามบทบาทของตัวละครไปด้วย การใช้สายตา ให้มองเด็กทุกคนด้วยความสนใจอย่างทั่วถึง ทำสายตาให้สอดคล้องไปกับเนื้อเรื่องที่เล่า การใช้ท่าทางประกอบ ต้องให้เหมาะสมกับเรื่องที่เล่า สื่อที่ใช้ควรเป็นสื่อใกล้ตัว หาง่าย มีสีสันสดใส

3) ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ระดับสติปัญญา อายุ ประสบการณ์ที่เด็กแต่ละคนได้รับ สิ่งแวดล้อม รอบ ๆ ตัวเด็ก มีผลกับ ความสามารถในการแก้ปัญหาและพฤติกรรมที่เด็กปฐมวัยจะแสดงออกขณะที่เรียนหรือตอบคำถาม